

КЪМ ДУШИТЕ, КОИТО ЧАКАТ

Това, за което копнеете, иде!
Това, което храните в душите си, е
реалността на утрешния ден!
Елате в страната на вечната пролет!
Елате в страната на вечното подмла-
дяване!
Елате в страната на радостта!
Елате в страната на Любовта!
Тя е тъй близо до вас!
Там няма болести и смърт.
Елате и приемоте съкровищата, които
ви се падат.
Елате в страната, където ще намерите
тня, които ви познават и които вие
познавате.

КОГАТО СЛЪНЦЕТО ГРЕЕ

Когато слънцето грее, земята се пробужда, изворите бликват и протичат, ветровете духат, цветята цъфтят, дърветата дават своя плод и човек се пробужда и започва да мисли.

Тая книга е *за ученика!*

Тая книга е *за всички!*

Защото всеки човек е дошъл на земята, за да се учи.

Всеки човек е дошъл на земята, за да стане ученик.

Тая книга е *за всекиго!*

Животното се е научило да чувствава.

А човек е дошъл на земята, за да мисли.

Вселената е предметно учение заради него. Той е призван да се учи.

«Направил го е малко по-долу от ангелите.»

Човек се учи, а ангелите служат.

Това, което те са учили, сега го прилагат, като слугуват.

Хората са ученици, а пък ангелите — служители.

За да може някой да слугува, трябва да е бил ученик.

Служенето е по-високо от обикновеното учене.

Небесният слуга седи по-горе от земния ученик.

«Син Человечески не дойде да Му послужат, а да послужи.»

Ученикът се учи, а Учителят служи!

ПЪТЯТ НА УЧИТЕЛЯ

Обичай съвършения път на Истината
и Живота.

Постави *Доброто*, за основа на дома
си, *Правдата* за мерило, *Любовта* за
украшение, *Мъдростта* за ограда и
Истината за Светило.

Само тогава ще *Ме* познаеш и *Аз* ще
ти се изявя.

1

Бог.	Туй, което образува вечния копнеж на човешката душа и което тя търси в хилядите форми, е Любовта — Бог. Най-великото в живота на ученика е стремежът му нагоре — към това вечно благо.	2
Учителят.	Учителят сам извиква своите ученици. И учениците познават <i>гласа Му</i> .	3
Ученикът.	Когато ученикът намери своя Учител, той е <i>близо при Бога</i> .	4
Любов към Бога.	Ученикът започва с Любовта. «Ако ме любите, ще упазите моето Слово». Обичай първо Оня, Който винаги е бил верен и неизменен в Любовта Си към теб. Обичай <i>Този</i> , който ти е дал живота и всички условия.	5
Трите принципа.	Истината изключва всяко удоволствие. Мъдростта изключва всяка лекота. Любовта изключва всяко насилие.	6
Светлина.	Ученикът живее в <i>Светлината</i> . Това е единственият реален свят. Сянката не е реална. Търси Светлината, която няма сенки. Избягвай всяка мисъл и чувство, които внасят тъмнина в твоето съзнание.	7
Истина.	«Глава на Твоето <i>Слово е Истината</i> ». Дето Истината грее, плодът цъфти и зрее. Ученикът разбира Истината само тогава, когато я прилага.	8

Чистота.	Ученикът трябва да бъде чист в мислите, желанията и действията си, за да може Учителят да му повери методите за <i>работа</i> .	9
Пътят на ученика.	Пътят на ученика е път на <i>зазоряване</i> . Той е път на вечната <i>Светлина</i> — носителка на <i>Любовта</i> .	10
Бог.	Единственото Същество, до което човек най-лесно може да се приближи — е <i>Бог</i> .	11
Любовта към Учителя.	Ученикът има <i>Любов</i> към <i>Учителя си</i> . Тогава той има условия да възприеме онова, което <i>Учителят</i> му дава. Ученикът обича <i>Учителя</i> .	12
Огънят.	Ученикът трябва да мине през <i>огън</i> , за да се <i>очисти</i> .	13
Радостта на Учителя.	Когато ученикът се радва в Бога, тогава и <i>Учителят</i> се радва на ученика. Защото <i>Учителят</i> търси не своята слава, а <i>Славата на Отца си</i> .	14
Правият път.	Ученикът не допуска никакво съмнение в Божествения Промисъл. Той знае, че <i>Пътят</i> , в който е влязъл, е <i>прав</i> . Той е <i>Път към Бога</i> .	15
Разумност.	Ученикът всякога обмисля постъпките си. <i>Разумността</i> предшествува <i>Мира</i> .	16

Добро.	Знай: Ученикът всякога има възможност да прави добро. <i>Доброто</i> е цел на неговия живот.	17
Убеждение.	Ученикът минава през изкушението, за да изпитат убежденията му.	18
Душа.	Схващай себе си само <i>като душа!</i> Съзнавай се <i>като жива душа</i> , която се стреми към <i>Бога</i> .	19
Издръжливост.	Ученикът бива поставен на силни преживявания, за да се кали в издръжливост и будност на съзнанието. Живот без интензивни преживявания е живот на спящи души.	20
Издръжливост.	Ученикът трябва да издържа всичко, каквото му се случва. Зад това, което става в живота, той вижда дейността на <i>необятната Любов</i> , която обединява нещата.	21
Мистика.	Когато е намерил своя Учител и когато Учителят е <i>говорил</i> веднъж на ученика, ученикът <i>свещено</i> пази своята Чистота.	22
Будност.	Съзнанието на ученика трябва да е <i>будно всякога!</i> Защото в битието има доста изостанали души, които устройват всевъзможни уловки, за да го примамят и отклонят, ако е възможно.	23
Работа с Учителя.	Ученикът трябва всичко да преживява <i>като душа, жива душа</i> , която люби Бога.	

	Товага той може да работи с Учителя си.	24
Разбиране.	Формите са обвивката. Те не смушават ученика. Той търси <i>вечната идея</i> , която работи в тях и им дава цена. Така той се свързва с областта на Духа, с вътрешния живот на битието.	25
Съзнанието на ученика.	Ученикът е винаги в клас. Той знае и съзнава всеки миг, че е ученик.	26
Молитва.	Ученикът се моли и сам. Той е съсредоточен в молитвата си и преживява думите ѝ.	27
Взискателност.	Ученикът е взискателен към себе си при изпълнение на Божествените закони.	28
Мълчание.	Не разправяй опитностите си комуто и да е, докато не изработиш нещо в себе си, на което да се осланяш.	29
Духът.	Върши всичко под зоркото око на Духа!	30
С Бога.	Бъди винаги във връзка с Бога на Любовта. Вън от Бога се създава грехът.	31
Съзерцание.	<i>Съзерцанието</i> — това са ония <i>свещени минути</i> , когато възвишени образи изпълват съзнанието на ученика. На ученика е необходимо съзерцание, за да може да се справи със себе си.	32

Уединение.	На ученика е необходимо известно време за <i>уединение</i> , за да уякне. Тъй укрепва мисълта му.	33
Пази Свободата.	Пази душата си всякога свободна!	34
Чистота.	Чистотата е среда, в която живее <i>ученикът</i> . Няма по-хубаво нещо за ученика от нея!	35
Божествената Любов.	Моралът на ученика е <i>Божествената Любов!</i>	36
Растене.	Под слънчевите лъчи цветята цъфтят и плодовете зреят. Душата на ученика расте само в <i>Божията Любов!</i>	37
Характер.	Ученикът има характер, когато не изменя Любовта си. Мени ли я, той няма <i>Любов</i> .	38
Свобода.	В душата си ученикът винаги слуша <i>говора на Бога</i> . Тогавя страхът изчезва и у него настъпва дълбок мир. Той е <i>свободен</i> .	39
Девствена душа.	Ученикът трябва да живее чист девствен живот! Само тогава той може да се чувствава като <i>жива душа</i> — душа девствена.	40
Идеалът.	Изпитанията не са по-силни от идеала на ученика. Затова ученикът се познава само при изпитанията.	

- Ученикът е по-силен от условията, защото е над тях. Той носи в себе си *Божественото*.
А има и души на условията, но те не могат да имат никакъв идеал!
Душа с непреодолима воля — това е *идеалът*. 41
- Изпълнителност.** Ученикът е строг към себе си. Той спазва думите на Учителя си *свещени* и изпълнява нарежданията Му в пълнота. 42
- Първа стъпка.** Първа стъпка на ученика:
Ти трябва да схващаш себе си като *жива душа*, която се стреми в *три посоки*: да чувствава, да мисли и да действава по Бога.
Второто нещо: И всички други хора ще схващаш като души, които трябва да любят Бога.
Учениците на Всемирното Братство са *души*, а не мъже и жени. 43
- Щастието.** Ученикът не очаква своето щастие от вън.
Той се учи и работи над себе си и в света, без да се прехласва от него.
Привидното щастие в света, това е стражарят в затвора: той отваря вратите, изкарва затворниците и после отново ги вкарва вътре. 44
- Мисълта на ученика.** Душата на ученика трябва да бъде изпълнена само с една благородна мисъл: *Делото Божие!* 45
- Помни:** Помни само едно:
Ти си *жива душа*, която *люби Бога!* 46

- Учител и ученик.** Веднъж Учителят слязъл при ученика, ученикът отива при Него. Послушанието и Любовта приближават ученика *при Учителя*. Любовта Учителят я предава още при слизането, а послушанието е от ученика. **47**
- Възлизане.** Първо Учителят слиза и носи *Любовта*. Ученикът се събужда и започва *учението* и *възлизането*. **48**
- Естествен живот.** Ученикът води *естествен живот*, без всяка ексцентричност. **49**
- Тишина — Тихият глас на Бога.** Ученикът разрешава най-мъчните въпроси в абсолютна тишина, когато всички спят, а само *Бог е буден*. *Тихият глас на Бога* се чува само в тишината. **50**
- Един закон.** Един закон обединява Учителя и ученика: Да живеят съгласно *Волята Божия!* **51**
- Царството на ученика.** *Свободата* е обширното Царство, в което живее ученикът. Да пази *Свободата си!* **52**
- Истинските отношения.** Душата живее в *абсолютна Чистота!* Когато ученикът възприема Любовта от Учителя си не като душа, той се извърщава; когато възприема знанието не като душа, той се изопачава. **53**
- Името.** Учителят по име зове своите ученици. Само Учителят дава *Името* на учениците си.

- И когато ученикът за първи път чуе Името си от Учителя, той изпитва радост, която надминава *всяко щастие* на земята. 54
- Радост.** Онова, което душата може да преживее, когато люби Господа, езикът не може да го изкаже.
Ученикът винаги се радва. 55
- Отваряне.** Сутрин цветята отварят своите венчета, за да възприемат слънчевите лъчи. Душата на ученика се отваря пред Учителя, готова да възприеме *Божии Истини*. 56
- Светлина.** Докато ученикът търси светлина отвън, нищо не може да му се говори за Бога.
Когато отвън се яви тъмнина, буря — вътрешна Светлина озарява съзнанието му и у него се ражда *Любовта към Великото!*
— Нека той пази вътрешната Светлина. Ученикът очаква този момент в своя живот. 57
- Гласът на Учителя.** Ученикът не може да има приятелство и с преходното, и с Бога.
Ако той люби Бога, преходното ще потъмнее за него, ще се скрие, ще изчезне. И тогава ще се озове в един друг свят на *Светлина, Мир и Радост*. Там ще чуе *гласа на Учителя си*. 58
- Молитва.** Молитвата е процес на *чистене*.
Ученикът трябва всякога да се моли. Той трябва да се огражда от влиянието на преходното с молитва, чисти мисли и непрестанна *Любов към Бога*. 59

- Закон.** Ученикът се радва и съдейства за растенето на всяка душа. В духовния свят има закон: когато един се повдига, всички се повдигат! **60**
- Вътрешен начин.** Ученикът работи върху духовните си тела. Има неща, които ще му се предадат по *вътрешен път*. Отвънка не всякога има условия. **61**
- Съотношение.** Когато душата с *Любов* възприема всичко, всичко от *Любов* ѝ се дава. Това е *закон у Бога*. **62**
- Готовност.** Когато ученикът правилно разбира Учителя, той е готов да възприема и *всякога* ще му се даде. **60**
- Взаимност.** Първият *свещен закон*:
Любовта царува само в чистите сфери на свободата.
Любов може да има само при абсолютна вътрешна свобода.
Учителят дава тая свобода на ученика си.
И ученикът трябва да даде свобода на Учителя си!
Тая свобода е свещена! **64**
- Учителят.** Когато си обременен в пустинята на живота, Учителят чува твоя зов. Повдигни *съзнанието си*. и ще *чуеш Гласа Му*.
 И ще бъдеш утешен. **65**
- Обединение.** Само в Бога има истинско обединение на *пълна Любов* и *радост*. Когато ти ги имаш, Бог е в тебе. **66**

- Божественото.** *Божественият живот* изисква от ученика да живее постоянно в *Любов* и *радост*. 67
- Друго име.** Бъди чист. Великите души живеят в абсолютна *Чистота*. Там *Учителят* им дава друго *Име*. 68
- Чистота— Живот.** Когато съзнанието на ученика се пробуди за истинските връзки с Учителя, тогава той добива *Чистотата*, която става *Живот* за него. В тоя живот той се учи, расте и постига своето съвършенство. 69
- Живот за Бога.** Учителят е готов всякога да говори на ученика истините за Бога, щом забележи, че у него има готовност и желание да живее за тая велика *Любов*, която обгръща всичко. От нея той черпи своята сила и разнася *Светлината*, която иде от тая *Любов*. 70
- Ръководството на Учителя.** Ученикът, който познава *Бога в себе си*, намира *Учителя*. 71
- Пътят.** Приложението на *Божествените закони* в живота показва, че ученикът е в *Пътя на Истината*. 72
- Интензивен живот!** *Интензивен* е животът на ученика! Ученикът преживява радости и дълбоки скърби, каквито светът не познава. Това е скръбта на всички посадени семена в тъмната земя и радостта на всички поникнали цветя, излезли на светлина. 73

- Любовта на ученика.** Когато ученикът обича Учителя си, той постъпва в живота си тъй, *както би постъпил Учителят.* 74
- Свещено правило.** Всеки ден *отваряй сърцето си* пред Възлюбления на своята душа, за да види Той най-скритите ти глъбини. Всеки ден отваряй душата си *пред Господа!* 75
- Вяра.** Имай пълна вяра в Бога! Тъй всеки вътрешен страх ще изчезне. Вярвай, че никога не можеш да изгубиш *Ценното*, което Бог е вложил в твоята душа преди *създание мира*. Тази вяра те освобождава от всеки страх, подозрение и съмнение. Тя те прави *свободен* и стабилен. 76
- Смирение.** *Смирението* е израз на *Любовта към Великия*. Непристъпните върхове пращат своите блага на долината. 77
- Естственост.** Ученикът е напълно естествен в живота си. Това внася *красота и искреност* в него. Тази естственост дава условия за проява на *Любовта*. 78
- Разбиране.** Когато нещо смуцава погледа ти, доловй зад воала на преходните форми неуморната *работа на Духа* за повдигане на душите *към Вечния*. Зад всяка форма виж *образа на Вечния*. 79
- Светът.** Най-фаталното нещо е да се стреми човек да угоди на света.

— Защото той остава винаги излъгван.
Хармонията му с *Тихия глас* на
Безграничния осмисля неговия живот. 80

Възприемане. Учителят говори на ученика *ясно и открито*. Ученикът възприема думите Му и *ги разбира*. Той ги *пази священо* в душата си. 81

Учителят. Учителят слиза, за да изяви Любовта. Това не е външен процес. През Него минават чистите струи на Любовта към *всичко живо*. Така Той иска да приближи душите към *Светлината и Радостта*, в които живее. 82

Съотношение. Когато дървото дава изобилен и добър плод, градинарят с радост го полива. И небето с щедрост го дарява със слънчеви лъчи и благодатен дъжд. Когато ученикът *пази и цени* туй, що има *от Учителя*, и у Учителя се явява желание да му даде и разкрие *още повече*. 83

Свещени неща. Разумната природа е поставила *свещените неща* по високите, непристъпни скали, за да се радват на тяхната красота само готовите души, които ще ги оценят. Ученикът не трябва да изнася свещените неща пред света. 84

Воля. Никой не може отвън да те поквари, ако ти не пожелаеш. Това е *великата Свобода*, предоставена на човека *от Първото Начало*. 85

- Грехът.** Ученикът обича цветята, поникнали в душата му. Това са неговите красиви мисли, чувства и постъпки. Той трепери над тях. — И не допуска слана да ги повреди. — Тя е грехът, който е чужд за него. Ученикът обича цветята, поникнали в неговата душа! 86
- Доброто.** Ученикът е зает само с *Доброто*. 87
- Духовете.** Ученикът разпознава духовете. Лошите духове се приближават до него като мъж или жена, а светлите — като *души*. 88
- Първият лъч.** Стремещт към *Чистотата*, това е стремещт към *Любовта*. Той показва, че човек е излязъл от обикновения живот и върви към необикновения. Когато ученикът добне *Чистота*, озарява го *Първият Лъч на Любовта*. Тогава пред него се очертава *светлият живот на Великите души*, за който е предназначена *човешката душа*. Това Бог сам прави. «А тям Бог откри.» 89
- Пази.** *Пази Свободата*, която Бог ти е дал. С нея ти разработваш и градиш своя характер. 90
- Мото.** *Велико и славно е да служи човек на Бога и да пребъдва в Любовта Му!* 91
- Своя живот.** Изворът, който извира от върховете, напява *всичко* по пътя си. Ако искаш да помогнеш на човечеството, *изправи своя живот!* Тогава ти постъпваш *по закона на извора*. 92

- Търпение.** Ученикът може да търпи, защото знае да чака.
Ученикът може да търпи, защото разбира.
Ученикът може да търпи, защото знае, че за всичко има време. 93
- Самоотверженост.** Ученикът носи с голяма самоотверженост всички поругания, които му се отправят. 94
- Умът.** Светлината на ума дава бистрота и будност на съзнанието на ученика, за да бъде в постоянно съприкосновение с Духа. 95
- Кротост.** Кротостта е голям чист извор в живота. Бъди винаги кротък и пази свещено в душата си всичко, което излиза от този извор! 96
- Винаги.** Пази винаги вътрешната си чистота! 97
- Учител и ученик.** Искреността е условие за съзвучие между техните души. Тя е условие, при което Учителят може да дава и ученикът може да приема.
Искреността е условие за правилна обмяна между Учителя и ученика. 98
- Отношение.** Когато ученикът е искрен, Учителят е мек към него.
Когато ученикът е неискрен, Учителят е строг. 99
- Опитност.** Има опитности, които образуват епохи в живота на ученика!

- Опитността, която ученикът има, е само за него.
Тя е свещената област в душата му!
Тя е неговото богатство!
Той може да я предаде по закона на вътрешната свобода, и то само на някоя близка душа, чието сърце гори с Любов, самопожертвование и готовност да служи на Бога. Предаде ли я на един, който не е готов да го разбере и оцени, той ще преживее голяма скръб вътре в душата си. 100
- Духът.** Всичко в живота на ученика да става под силния подтик на Духа, без да има примесено нещо човешко. 101
- Чистота.** Бъди чист като дете. 102
- Вярност.** Бъди верен, както Бог е верен. 103
- Вътрешният глас.** Всякога слушай гласа на душата си, и ще знаеш как да постъпваш. 104
- Работа на ученика.** Върши всичко, което е благоугодно Богу. Това е мярката на ученика. 105
- Будна мисъл.** Мисли за Бога и страдащите, когато си тъжен и омъчен. Тази мисъл ще те облекчи и укрепи. 106
- Мярката.** Отношението на Учителя към ученика зависи от ученика.
Всеки ученик, който учи добре, има разположението на Учителя.
Слънчевите лъчи проникват в стаята, когато прозорците ѝ са отворени. 107

- Духовните тела.** За да бъде ученикът винаги *в контакт с Учителя*, той трябва да *развие духовните си тела*.
Връзката между ученика и Учителя е *духовна*. 108
- Близост.** Учителят е учител на всички. Но ученикът може да предизвика по-голяма *Любов* в Учителя с една своя *искрена и свещена постъпка*, в която Бог се *изявява*. 109
- Мистичен разговор.** — Аз съм *Пътят!*
— И *Светлината*, която ме води по *този Път!* 110
- Молитва—Вяра.** Всякога се моли и *предостави всичко на Бога*.
Когато Господ *иска да направи нещо*, Той ще създаде условия за това. 111
- Реалното.** Истински *Великото* седи зад материалното. Реалното, *Великото в живота*, то е *невидимото*. Затова ученикът постепенно се отказва от всичко материално и преходно. Тогава ученикът *влиза в света*, дето *Светлината* царя. Там Учителят се разбира добре. И тогава животът на ученика *минава в нова, по-висока гама*.
А всичко това може да стане и *изведнџж*.
Зависи от ученика. 112
- Молитва—Чистота.** Колкото *повече* вода *минава през извора*, толкова той е по-чист.
Ученикът се моли често. Това е необходимо за неговата *Чистота*. 113

- Правило.** Ученикът не трябва да се съблазнява никога в думите на Учителя. Те всякога трябва да го повдигат и хранят. 114
- Закон.** Ученикът трябва да знае и винаги да държи в ума си този закон:
Всичко в живота се превръща в Добро! 115
- Живот.** Когато малкото клонче прави отклонение нагоре-надолу, но се държи за дървото, няма нищо опасно. Но когато се откъсне, опасността идва.
Когато ученикът живее за Бога, той е клончето, заловено за дървото. 116
- Смелост.** Ученикът трябва да бъде смел и решителен. Тогаз той може да върви по *тесния път*.
Тесният път води *към Бога!* 117
- Радост.** Бъди радостен *винаги*.
Връзката с идеалния свят прави ученика радостен. 118
- Вяра, Надежда, Любов.** В Любовта устоява този, който е готов на *жертва*.
Във вярата устоява този, у когото има *упование*.
В надеждата устоява този, у когото има *радост*. 119
- Вяра, Надежда, Любов.** Не се ли радваш, ще изгубиш *надеждата си*.
Не уповаваш ли, ще изгубиш *вярата си*.
Не си ли готов на жертви, не можеш да придобнеш *Любовта*. 120

- Трите правила.** Когато не сполучиш, прояви *надеждата си*.
 Когато Бог те поучава, прояви *вярата си*.
 Когато ближният ти пада, прояви *Любовта си*. 121
- Трите правила.** Когато в ~~тебе~~ има *зазоряване*, прояви *надеждата си*.
 Когато в тебе *Слънцето* изгрява, прояви *вярата си*.
 Когато в тебе *Слънцето* дойде до *зенита* — прояви *Любовта си*.
Надеждата е във *физическия* свят.
Вярата е в *Духовния* свят.
Любовта е в *Божествения* свят. 122
- Плачът.** Има един *свещен плач*.
 Плачът в живота иде по особен път.
 Ученикът трябва да му даде ход.
 Сълзите ликуват. Те измиват и пречистват човешкото съзнание. С плач е утешение, без плач е мъчение.
 Има един плач на *умиление*.
 Има плач на самопожертвование — за *човечеството*. Той е плачът на Христа.
 Има един идеален плач, когато човек е *пред Великото*. 123
- Радост.** Ограничи материалните си желания, и ще вкусиш от *Радостта в Бога!* 124
- Вяра.** Вярата реализира нещата. Ученикът вярва всякога.
 Вярата иде от *свръхсъзнанието*. 125
- Будност.** Ученикът е всякога бодър, буден и весел в живота. 126

- Стремежът на ученика.** Ученикът на Всемирното Братство се стреми да реализира в живота си:
Божествената Любов,
Божествената Мъдрост,
Божествената Истина. 127
- Дълъг живот.** Чистотата *продължава* живота.
Когато ученикът опази тялото си чисто, той *дълго живее*; опетни ли го, рано го сменя. 128
- Любовта.** Любовта носи *изобилието*. При изобилието всяко недоволство изчезва.
Ученикът е възприел правилно Любовта само тогава, когато е примирил всички противоречия в живота си. Иначе той не я е разбрал. 129
- Любов — Чистота.** Който люби, обиква *чистотата*.
В името на Любовта целият живот на ученика трябва да бъде *чист*. 130
- Търпение.** *Велика наука е търпението!*
Корените на търпението са в Божественния свят.
Търпение с Любов, търпение с Мир, търпение с Радост.
Само любещият е търпелив.
Само човекът с Мир е търпелив.
Само радостният е търпелив.
Само разумният е търпелив. 131
- Добро гледане.** Всяка преходна форма е недовършена картина, върху която работи *Божественият Дух*.
Ученикът вижда само доброто — навсякъде и у *всекиго*. 132

**Новото
раждане.**

Непреривен е процесът на *раждането*. Всеки ден ученикът трябва да се ражда в един *нов свят*.

Всеки ден той има *ново познание* за Любовта, ново познание за *служенето на Бога*.

Всеки ден трябва да има *ново прозрение* за неизследваните *пътища на Бога*. Всеки ден Духът посещава ученика и му говори по една *нова дума*.

Тя носи чистота в неговото съзнание и съвършено го *преобразява*. Тя повдига мисълта му.

Всеки ден *чакай посещението на Бога!* 133

Свобода.

Когато душата на ученика се събуди *за Бога*, тя е *свободна*. И той не трябва да я ограничава с прищевките на тялото. В закона на кармата човек е ограничен; но влезе ли веднъж да живее *за Бога*, той влиза в *Благодатта*, в *Любовта*. А тук вече той е *свободен*.

134

**Остава
и отминава.**

Христос хлопа на вратата и като Му отворят, Той влиза, а като не Му отворят — той си отминава.

Така и Учителят *говори* на учениците си. Който Го *слушат и изпълняват Думите Му*, Той *работи с тях* — помага им. А като се съблазняват от Думите Му и не Го разбират, Той си отминава.

135

Изпит.

Ученикът трябва да бъде буден, когато е в света. Там ще бъде прекаран през местности с цветя. Той трябва само да мине оттам, без да се спира. Спре ли се, ще се упои от ароматите им — ще заспи и там ще остане.

Ето защо неговото съзнание трябва да е винаги будно, съсредоточено към своята цел и да е във *връзка с Учителя*.

136

- Природа.** *Всички форми на природата са символи на един вечен идеален свят. Те са книгата, от която ученикът чете какво е писал Бог.*
Ученикът започва своето учение от природата: от изворите, тревите, цветята, планините. Там търси той правилните методи за живот и чистота. **137**
- Сърце, ум, душа.** Ученикът има сърцето на дете. По ум той е възрастен. А в душата си храни винаги най-възвишеното и благородното. **138**
- Аурата.** Ученикът винаги се огражда мислено. Той трябва да пази своята аура непроницаема за влиянията на преходното. *Мисълта за Бога* огражда неговата аура със своята *Светлина*. **139**
- Чистота и Любов** Ученикът трябва да бъде чист, за да разбира и възприема Любовта. Когато той добие Чистотата, обиква целия свят. Чистотата е неговата *ограда*. **140**
- Любов.** Велико нещо е Любовта! Тя е *Великият закон*, който изпълва всякога душата на ученика. **141**
- Молитва.** Ученикът трябва да се моли *винаги*, за да бъде в контакт с невидимия свят и да се запази от примамката на нисшите духове. **142**
- Светлина.** Ученикът трябва да ходи винаги със *Светлина*. за да не се спъва. **143**

- Учение.** Ученикът трябва да мисли само едно: че трябва да учи. И никога да не мисли, че е нещо повече от другите. Той знае, че науката, която има още да учи, е *безкрайна*. Той съзнава, че едва е в началото на Великия път. Безкрайни са *върховете на знанието*, които той трябва да изкачи! Затова той е смирен. Смирението го въвежда в *Храма на Мъдростта*. Който говори за себе си, не е ученик. **144**
- Спокойствие.** Ученикът трябва да бъде винаги *спокоен* — при всички условия; той знае, че е за негово Добро. Страхът е нещо животинско. **145**
- Извор.** Ученикът трябва да пие Вода само от *Извора*. Да предпочете да жадува, нежели да пие нечиста вода. **146**
- Който жадува.** Само *жадният* ще намери извора в планината. Само жадният *отива при Извора*. Само ученикът ще намери в живота си Учителя. Само ученикът ще остане при Учителя. **147**
- Добро.** Това, за което мислиш, го приемаш в себе си. Мисли често за Истината, Любовта, Мъдростта, Правдата и Добродетелта. И те ще пребъдват в теб. *Вода, която извира из дълбоко, е чиста.* **148**
- Радостта от очакването.** Ученикът е винаги доволен от момента. Той трябва да има винаги нещо Божествено, което *да очаква*. Това е неговата радост и утеха. **149**

- Умен.** Ученикът трябва да бъде много умен. Всичко умно да разбира. Добре се ходи по един път, който е огрян от *Светлината*. 150
- Любовта.** Когато ученикът влезе в *Любовта*, там има вече *други закони*. *Любовта* е нещо *духовно*. В *Любовта* няма раздяла. В Божествената *Любов* няма прекъсване; тя *вечно расте*. 151
- Към Любовта, Светлината, Истината.** Дръж мислите си всякога над земните работи. Повдигай мислите си нагоре към *Любовта*, към *Светлината*, към *Истината*. 152
- Изненада.** Нищо не трябва да изненадва ученика. Той трябва винаги да е спокоен. Той знае, че има един *Божествен план*, който урежда нещата. И затова нищо не го учудва. 153
- Благоразумие.** В живота на ученика се изисква *благоразумие!* Ученикът избягва *всеки спор*. Благоразумието е дъщеря на *Любовта* и знанието. 154
- Чувствителност.** Езерните води затрептяват от най-нежния зефир. Ученикът трябва да стане по-чувствителен, за да възприема нежните вълни, които идат от горе. 155
- Бялата светлина.** Когато ученикът се потопи в *Бялата Светлина*, той познава своя *Учител*. Учителят му говори от полето на *Бялата Светлина*. 156

- Истинският дом.** Истинският дом на ученика е вътре в душата му.
Той няма дом отвън. 157
- Бог.** Велико е да се служи на Бога. При Бога е винаги хубаво. 158
- Божествената Любов.** Както се печем на Слънцето, тъй трябва да живеем в Божествената Любов. 159
- Любовта.** Ученикът като люби Бога, се чисти. А може да се изчисти и чрез *страда-нията*.
Любовта е една жива сила, едно течение, което постоянно иде от Бога и трябва да минава през нашите души. 160
- Любов.** Когато ученикът живее в Любовта, лесно разрешава всички въпроси и за него не съществуват противоречия. 161
- Съсредоточаване.** Ученикът трябва да владее мислите си и със своята мисъл да служи на Истината.
Затова необходимо е за него да се съсредоточава в себе си.
Може да мисли за животворната светлина, за нейната самоцветна красива дреха, с която е облечена, и за музикалния ѝ говор. Това е великата хармония в света. Може да мисли и за Животворното Божие слънце, към което всичко се стреми.
Така се нагласява човешкото съзнание. 162
- Будно съзнание.** Когато ученикът се съсредоточава, той не трябва да заспива, а да е буден. Заспили, той влиза в нисшите течения на природата и оттам мъчно може да излезе. 163

- Пътят.** *В своя Път* ученикът трябва да е винаги буден. Този е Пътят, за който Господ казва: «Малцина са, които ходят по него.» **164**
- Свобода.** Ученикът е свободен, когато нищо не го отвлича *от Пътя му*. Нищо не е по-силно от неговата задача! **165**
- Медитиране.** Ученикът трябва да медитира, но не и да мечтае. Когато медитира, той е буден, защото *е зает с ума си*; а когато мечтае, той заспива, защото там се намесват нисшите чувства. **166**
- Пътят.** *Приятен е пътят на ученика, защото е път на възлизане.* **167**
- Морален устой.** Ученикът трябва да е толкова морално повдигнат, че неговият стремеж да седи по-горе от всички окръжаващи съблазни. Той не може да се изкушава от злото. Ученикът трябва да има не само морален стремеж, но и *морален устой*. **168**
- Опитност.** Ученикът трябва да се ползува не само от своята опитност, но и от опитността на другите. С това той влиза в пътя на обединяващата Любов. **169**
- Същината.** Човек е колективно същество. Той трябва да съзнава, че е образ и подобие на Бога. Трябва да има характер и да познава същината на Вечното Добро. **170**

- Реалността.** Не се спирай на нищо вън от тебе, докато не изучиш *себе си*. Когато ученикът познае реалността в себе си, той разбира реалността, която лежи в основата на *цялото битие*. 171
- Раждање от Духа.** Ученикът трябва да се роди по Дух. Тогава той се издига над временното и за него няма вече противоречия на земята. 172
- Волята Божия.** Трябва да живеем *съгласно Волята Божия!* Тя включва благо на всички живи същества. 173
- Желание.** Желай, което е разумно!
Желай, което е добро за всички!
Желай, *което желае Бог!* 174
- Свобода—ограничение.** Ученикът е свободен; затова сам се ограничава. Който сам не се ограничава, природата го ограничава. 175
- Прозрение.** В развълнуваното езеро не виждаш нищо. *Тихото езеро* отразява планинските върхове, небето, слънцето и звездите. Ученикът трябва да има спокойна душа и установена мисъл. Тогава иде *прозрението*; тогава се изясняват много противоречия. 176
- Знание и Вярa.** Знанието е достойние на *мъдрите хора*. Който вярва, трябва да учи, а който знае, трябва да прилага. В знанието има нещо *красиво*. Знание без вяра не може да се развива. 177

- Естественост.** *Светлината* на душата на ученика иде като *заявяване*. Ученикът не трябва да иска нищо пресилено. В него всичко трябва да става *напълно естествено* и на своето време. 178
- Вяра.** Вярвай в онзи, който те учи. Вярвай в онзи, когото обичаш. Ученикът трябва да има *абсолютна вяра в Учителя си!* 179
- Каляване.** Младата фиданка се излага на бурите, за да се кали и да заякне в мощен дъб! Ученикът трябва да преживее известни терзания, за да стане по-силен, да се издигне над тях и да разбира нещата *правилно*. 180
- Учение.** Физическият свят за ученика е място само за *учение*, а не и за забравя. То прави живота му пълен, красив и радостен. Само *учението* дава съдържание на живота му. И само *служението* осмисля живота му. Ученикът минава само през физическия свят; той не се спира там. 181
- Свещената книга.** Всичко те интересува у Този, *Когото обичаш*. Ученикът неуморно чете *Свещената книга* на природата, за да познае какво е мислил Бог. Той е неговият *Възлюблен!* 182
- Изпитът на ученика.** Държиш обикновен съд в ръцете си. Трепериш над него. Съдът се строшава. Ти плачеш и мислиш, че всичко е загубено. Но *Разумната природа* —

*Любовта, е приготвила за тебе друг
съд със скъпоценно съдържание.
Разочарованието те подготвя за новото
очарование, което те чака.
Тъй ти се приближаваш до новата
исненада на Реалния свят.*

183

Любов.

При всички изпити остани верен на
Любовта! Ученикът трябва да *издържа*
в Любовта *докрай*, без да се усъмни в
нея. Пътят на Любовта е път на *мно-
жество изпити*, през които ще мине
той, за да се види доколко е издръжлив
в Любовта.

184

Чувствителност.

Ученикът не трябва да губи своята
чувствителност. В неговите чувства не
трябва да настъпи притъпяване.
Възвишената мисъл префинява нерв-
ната система и я прави *по-чувствителна*.

185

**Любов
и Мъдрост.**

Необикновен е *животът* на ученика.
Любовта и Мъдростта пребъдват във
всяка негова постъпка.
Любовта представлява бистра, кри-
стална вода, от която ученикът пие, а
Мъдростта представлява *планински
връх*, който той изкачва.

186

Нежност.

Нежността е необходимо качество на
ученика.
Той трябва да бъде нежен!
Тя подготвя пътя на Любовта. Нежно-
стта не настъпва смазаната тръст и
не гаси замъждяло кандило.
Тя внася на земята *сиянието на ан-
гелския свят*.

187

Светът.

Ученикът ще бъде в света, но светът
не бива да бъде в него.

188

- Великото.** *Висок идеал* изпълва съзнанието на ученика!
Колко е хубаво, когато ученикът носи нещо *велико* в душата си! 189
- Към Великото.** Колко е хубаво, когато знаеш, че отиваш *към Великото*, защото там животът напълно се осмисля! 190
- Чистота.** Чистият диамант по съвършен начин отразява *Светлината*.
Чистотата е условие за всички постижения.
Само чистият прекрачва портите на *Висшето Знание!* Ученикът трябва да бъде чист. — *Чист всякога!* Няма по-велико нещо за ученика от чистотата в света! 191
- Обещанието.** Ученикът всякога трябва да удържа *обещанието си*, за да развие устоите на своя *характер*. 192
- Бог.** — Не бой се!
Бог е неизменяем! Той на всичко дава добра отрада. 193
- Реалното.** Най-реалното за ученика трябва да бъде *стремежът* му *към идеалното*. 194
- Светлина.** *Светлина* трябва да има в живота ти!
Светлината разкрива *красотата* на света.
При нея нещата растат.
Светлината е храна за ума. 195
- Хармония.** *Първата работа* на ученика е да възстанови *хармония в себе си*.

- Това е съзвучието между мислите, чувствата и постъпките. Това е вътрешната музикалност, която изпълва душата на ученика.
Макар да дойдат противоречиви условия, той не губи характера си. **196**
- Влиянията.** Ученикът избягва влиянието на преходния свят, додето укрепне. **197**
- Правилно разбиране.** Ученикът трябва всичко да *разбира правилно*.
Това ще му даде *истинските методи* за дейност.
Той не трябва да си създава сам страдания от кривото схващане на нещата. **198**
- Определено време.** Когато *Учителят учи* ученика, последният не трябва нищо да Му иска, а само да *Го слуша и разбира* правилно. Има си точно определено време, когато Учителят ще даде нещо на ученика. **199**
- Отплата.** В това е *радостта на извора*:
Когато растенията, които той полнива, дадат *избилен плод*.
Ученикът, който е получил много от Учителя, може да Му се отплати само с *Любовта си към Бога*. **200**
- Пост.** Ученикът може да почне своя пост, когато е във възходяща степен на *Духа си*.
Тогава той по-лесно може да се издигне *над материалното*. **201**
- Съмненията.** Ученикът трябва да мине през съмненията.

- Това е една област, която той трябва да премине и да я мине *до край*. Там той ще се намери *в една северно-полярна нощ* — *дълга нощ*. Но той трябва да разбира закона: трябва да я прекара, за да излезе пак на *светлия ден*. И да се крепи през всичкото време. След като премине този период на мрак, ще дойде *прозрението* — *светлият ден на Просвещението!* **202**
- Съмнението.** Съмнението е *една задача* на ученика, която той трябва да реши *правилно*. **203**
- Съмнението.** *Първият изпит*, на който ученикът се поставя сам, е съмнението. Затуй той трябва *сам* да прекара нощта на съмнението и сам да го *победи*. **204**
- Светът на Любовта.** Щом си в Любовта, ти вярваш и всичко е *светло за тебе*. По това ще познаеш, че си в *света на Любовта*. Там съмнение няма; усъмниш ли се, това показва, че Любовта я няма. **205**
- Мъчнотия.** Щом ученикът се определи да тръгне *в Пътя*, ще се явят големи мъчнотии, които биха могли да го спънат. Той не трябва да се смущава от тях. Това са посторонни неща за него; той трябва да *върви все напред!* **206**
- Примирение.** Да се *примириш с Бога*, то значи да приемеш *Неговата Любов*. **207**
- Методите на Бога.** Да *любиш Бога*, то значи да *употребиш* всички методи, които Той употребява. **208**

- Бог.** Да *разбираш* Бога, то значи да си послужиш с *Божествената Светлина*. 209
- Познание на Бога.** Можеш да познаеш Бога само когато *Го обичаш*.
Можеш да познаеш Бога само като почувствуваш *Неговата Любов*. 210
- Божествената правда.** Да живееш по Бога, то значи да си служиш с *Божествената правда*. А тази правда се отнася към всички еднакво. 211
- Мярката.** Учителят на всички ще даде точно толкова, колкото е определено по Божествената правда за тях. Никому по-малко.
Но Учителят е *свободен* да даде някому повече. 212
- Душата.** Ученикът трябва да обича душата на хората и като е тъй, той не трябва да мрази никого.
Сродната душа на този, когото ти обичаш, и на онзи, когото ти не обичаш, горе *еднакво се обичат*.
А ти по плът си направил *разлика* между тях. Това е грях. 213
- Отчет.** Ученикът не е длъжен да дава отчет на хората. Той, преди да постъпи тъй или инак, трябва да се съобразява с *Божии закони и наредби*. 214
- Морал.** Ученикът почва работата оттам: как седи работата му пред Бога, а не пред хората и общественото мнение. Това е *истинският морал* в живота на ученика. 215

- Морал.** Морал — това е Любовта на ученика към Бога.
Няма друг морал. 216
- С Любов.** Ученикът трябва всичко да прави с *Любов*; тогава и лесно ще го прави. Няма ли *Любов*, ще срещне много противоречия в пътя си — на първо място съмнението. 217
- Светът на Любовта.** Светът на Любовта е свят на Великите постижения. Всяка работа, направена без *Любов*, е безплодна.
Всяка работа, направена без *Любов*, е престъпление. 218
- Царството на мира.** На всичко, което става, намерй мястото и вътрешния смисъл. Така ще запазиш *равновесие* при бурите на живота.
За да влезеш в Царството на Мира, това е необходимо. 219
- Благословение.** Когато някои *божествени благословения* се спират, причината лежи в *ученика*, а не в Бога.
Бог е отредил благословение за всички. 220
- Плачът.** Ученикът трябва да плаче, когато никой не го вижда. Тогава плачът е благословен.
За човешки работи ученикът може да плаче пред другите, но когато плаче за нещо Божествено, той плаче *насаме*. 221
- Небето.** Ученикът живее на земята, а *мисли за небето*. На земята той иска да реализира *божествените закони*. 222

- Търпение.** Издържай всичко заради Любовта, докато я придобиеш. Дойде ли тя, ще получиш *търпението*. 223
- Любовта.** Само Любовта *учи хората на послушание*.
Новото послушание е послушание от Любов!
«Който Ме люби, ще упази Моите заповеди».
Това е възможно само при Любовта.
А след това иде *дарът*:
«И Аз ще бъда с вас *до скончанието на века*». 224
- Послушание и учение.** Когато ученикът възприема Любовта от Учителя, той има послушание, за да се посади Любовта в него. А учи, за да възрастне тя в него. 225
- Ръцете.** Ръцете са създадени *за работа!*
Когато ученикът ги погледне, те му казват:
«Ние сме създадени *за работа!*»
Ученикът не трябва да бъде мързелив. 226
- Ноктите.** Ученикът не трябва да има *бели петна* на ноктите си. Те са резултат на силно смущение и притеснение.
Ученикът трябва да бъде много тих всякога. За него не трябва да има *изненади*. 227
- Доброто.** С краката си ученикът ще отиде *при Доброто*; с ръцете си ще го направи; а с устата си ще го каже.
И трите свята трябва да вземат участие в Доброто: физическият, ангелският и Божественият. 228

- Главата.** Главата на ученика трябва да е винаги *изправена*, а не наведена. Когато тя е наведена, лесно се възприемат отрицателните мисли и настроения. А когато е изправена, той се свързва със слънчевите енергии и положителното в живота. **229**
- Погледът.** Погледът да бъде мек и чист, никога раздвоен и винаги свързан с една *божествена мисъл*. **230**
- Погледът.** Погледът на ученика е такъв, че никога не нарушава хармонията в другите. **231**
- Поздравът.** Най-добрият поздрав е *поздравът на очите*. Той е най-чистият. Него Бог приема. Любовете е нещо духовно, *божествено*. Във физическия свят тя се изразява чрез очите. **232**
- Движенията.** Всички движения на ученика трябва да бъдат волеви и съзнателни. Ученикът не трябва да прави нито едно несъзнателно движение, защото те са под влиянието на изостаналите духове. **233**
- Права стойка.** Ученикът трябва да има винаги *права стойка*. Тя държи будно неговото съзнание и предразполага Духа му към *работа*. **234**
- Правило.** След като е бил при Учителя, ученикът отива право у дома си, без да се отбива никъде. **235**

- Храната.** Най-идеалната храна са *плодовете*. Ученикът трябва да употребява предимно тях. Те чистят както тялото, така също и мислите и чувствата му. 236
- Храната.** Когато ученикът яде, трябва да е изпълнен с благодарност и обич. 237
- Сън.** Хубаво е ученикът да бъде буден до десет часа вечерта и след това да спи. 238
- Спане.** При лягане ученикът поставя всички противоречия през деня на мястото им, възстановява пълен мир и тишина и като новородено дете в най-късо време заспива. 239
- Болестите.** Ученикът не трябва да боледува. Той трябва да гледа на болестите като на възпитателно средство, с които природата *уравновесява силите на организма*.
Любовта изключва всяка болест. Тя е носителка на *изобилния Живот*. Болният, потопен в *Божията Любов*, може да оздравее *моментално!* 240
- Окултна медицина.** Ученикът трябва да разбира от *природна медицина*. Лечебни фактори са: *храната, водата, въздухът и светлината*. *Слънчевите лъчи*, възприети с Любов, са най-лечебният сок на тялото. Те действуват успокоително на душата, ободрително на Духа. Ученикът се лекува и чрез повдигане на мислите и чувствата си. Той се лекува и чрез *молитва*, а в някои случаи и с *пост и молитва*. 241

- Чиста кръв.** Ученикът трябва да има *чиста кръв*. *Чистите мисли и желания* поддържат нейната чистота. **242**
- Дрехите.** Ученикът пази дрехите си, защото е *прекарал част от аурата си в тях*. Ако те попаднат в неподходящи ръце, той ще страда, без да знае от къде иде страданието му. **243**
- Дрехите.** Дрехите на ученика трябва да бъдат широки и удобни. Не дрехата, но лицето трябва да изпъква и не лицето, а *душата*. **244**
- Топлина.** Ръцете на ученика трябва да имат винаги умерена температура — да *бъдат топли*. Студените ръце показват стеснен ум. Трябва повече слънце. Топлината ще внесе разположение на Духа. **245**
- Пари.** В отношенията си учениците трябва да спазват следното: *услуга за услуга*, а не за пари. Парите могат да развалят човека. Те носят друг образ, а чрез услугата ученикът ще предаде и приеме *образа на Любовта*. Бъдещата разменна монета ще бъде *приятелството!* Бъдещата разменна монета ще бъде *Любовта!* **246**
- Пари.** Ученикът не трябва да прави услуга за пари; това е вън от всяко правило на окултната школа. Тей трябва да служи само от *Любов!* **247**

- Две правила.** I (относно себе си). Ученикът никога не бива да иска пари за помощ. Той трябва да *изработи* нещо и тогава да му се заплати, ако пожелае.
II (относно другите). Ученикът никога не трябва да дава пари за помощ. Той трябва да създаде *известна работа* на онзи, който се нуждае, и тогава вместо 25 лв. да заплати 100 лв: Тъй и другият да бъде свободен, че с труд си е помогнал. **248**
- Улицата.** Когато ученикът ходи *по улицата*, трябва да е съсредоточен и да се моли, за да избегне ненужни неприятности. **249**
- Интуиция.** Ученикът трябва да се вслушва в своята *интуиция* и да пази *първата мисъл* която му идва. Тя ще го заведе в пътя, където няма разбойници. **250**
- Интуиция.** Ученикът трябва добре да разпознава *хората*. Първите впечатления, които той получава за тях, са най-верни — тях да държи. Вторите и третите са *коментарии*. **251**
- Приятелство.** Ученикът трябва да дружи с добрите хора и добрите духове, да се занимава въобще с *Доброто*.
Лошите духове са, които изкушават ученика. С тях той не трябва да има нищо общо.
Когато ученикът има вътрешна *светлина*, лошите духове не могат да се приближат при него.
Когато мисли за Бога, той е ограден. **252**
- Дружба.** Ученикът трябва да дружи с ония, които са по-напред от него, за да се

- учи от тях. Да дружи и с равните на себе си, за да се насърчава в по-голяма *ревност на учение*. И да слиза при по-долните, за да им помага. Подкрепи ли по-долните, по-горните него ще подкрепят. **253**
- Трансформиране.** Ученикът трябва да мисли *само Доброто!* Всяка лоша мисъл е един *психически трън*. Ученикът трябва да го намери и *извади*. Така той ще трансформира енергията на лошата мисъл и ще я използва за *Добро*. **254**
- Новият път.** Този, който облича нови дрехи, няма желание да се върне отново към старите. Ученикът, който тръгне в *Божествения път*, трябва да остави нравите на света. **255**
- Средата на ученика.** Живей и се движи винаги в *Любовта!* **256**
- С Бога.** Всеки уд има смисъл, доколкото е свързан с организма. Живееш правилно, докато си в контакт с *Бога*. **257**
- Духовна закрила.** Човек не може да успее в каквато и да е работа, ако няма съдействието на *невидимия свят*. Ученикът мъчно може да живее на земята без *духовна закрила*. Затуй трябва да бъде свързан с Бога. **258**
- Страданията.** Ученикът трябва с радост да посреща страданията и да се радва, защото от тях *ще научи* нещо Добро. **258**

Разбере ли тъй страданията, той ще се подмлади.

Човечеството само в една фаза на своето развитие минава през областта на страданията.

Те каляват нервната система, за да издържи *новата* Светлина, която ще дойде.

259

Независимост.

Нищо материално не трябва да свързва ученика.

Колкото по-мъчно се отделя ученикът от материалните неща, толкова през по-големи страдания ще мине.

Той само се учи на земята, а *живее* на друго място.

260

Блаженство.

Човек, който живее за себе си, е винаги ограничен.

В момента, когато проблесне в него идеята да служи на Бога, всички вериги на ограничението падат и той е свободен.

Блаженство е, когато ученикът се освободи от ограниченията на света.

261

Силата на душата.

Душата може да прояви силата си, когато не е свързана с материята. Тя е силна, когато прониква материята, без да се свързва с нея.

Ученикът трябва *само да гледа* през материята, но не и да живее в нея.

262

Разумните сили.

Всичко, каквото става, е *допуснато от Небето*.

Каквото и да ти се случи, ще се превърне за Добро от разумните сили, които ръководят развитието.

Това изпълва ученика с радост и при най-големите противоречия в живота.

263

- Божият план.** Не забравяй, че във великия Божи план в края на краищата всички протворечия ще бъдат разрешени. **264**
- Сила.** Силата на ученика иде от горе. Концентрацията в Божествените Истини е акумулиране на сила. — Човек става акумулатор. Колкото повече се съсредоточава ученикът, толкова е по-силен духовно. **265**
- Истинска помощ.** Ученикът трябва да може да влиза в положението на всяка душа, за да я разбере и ѝ помогне. Когато разбереш една душа, *ти я обикваш*. **266**
- Синьото небе.** Синият цвят действа на душата и поражда възвишени чувства у ученика. Когато той се почувствува обезсърчен, нека погледне синьото небе и ще се успокои, ще почувствува дълбок мир, *радост и лекота* в душата си. Ще се разведри и наново ще почне работата си. **267**
- Звездното небе.** Когато ученикът почувствува празнота и безсмислие в живота си, да погледне вечер *звездното небе* и той ще се насърчи от величието му. **268**
- Малката буболечица.** Когато ученикът се почувствува много отпаднал и излишен на земята, нека погледне под нозете си ония малки мушички, които остават да живеят и след като ги е настъпил някой. Нека ги погледне с микроскопа как те се движат, бързат, хвъркват и пак застават, а може би и мислят! И ще види

как те засвидетелствуват разумността и необходимостта и от тяхното съществуване *в битието*.

Пред тия малки мушички той ще се засрами от своето безволие и у него ще се зароди силно желание и той да оправдае живота, който му е даден. — И той да изяви Великото в Битието!

269

Приложение.

Божественото трябва да се изпитва и прилага всякога. Когато един избави някого от водата — и единият, и другият имат силно преживяване. Но единият изпитва едно, а другият — друго. И двамата трябва да *благодарят на Бога!*

270

Благодарност.

Ученикът трябва да благодари от сутрин до вечер за всичко, което вижда около себе си. Тогава струите на Любовта ще потекат през неговата душа.

271

Молитва.

Ученикът трябва да се моли, за да бъде силен и да няма изкушение за него. «И не веди нас во изкушение».

272

Тълкувание.

«И не веди нас во изкушение». Това значи: Давай ни, Господи, знание и Мъдрост, за да не би ние с нашето невежество да паднем в изкушение.

273

Светлите мисли.

Когато ученикът се освободи от грубите мисли на материалния живот, умът му се изпълва със *светли мисли* за Възвишеното и Великото в живота. Тогава той може да работи.

274

- Онзи свят.** Ученикът трябва да се приготви съзнателно да замине от този свят. Онзи свят — това е училището, където той ще продължава учението си.
Този свят и онзи са един свят. 275
- Бялата светлина.** Когато ученикът мисли за Доброто, в неговия ум се явява една мека бяла светлина — живо Същество, с което той може да се разговаря и да научи много нещо. 276
- Учителят.** Учителят има за всеки ученик особен говор. Изворът дава вода за всекиго специално. Тъй Учителят е един за всички, а и изворът е един, от който мнозина ще пият, без да си пречат взаимно. Когато мнозина пият от една стомна, там се явяват противоречия, преплитане и спор. 277
- Огънят на Духа.** Подържай винаги в себе си *огъня на Духа*.
Ученикът трябва постоянно да носи отпечатъците на Доброто на лицето си. 278
- Лицето.** Когато ученикът живее по Бога, лицето му добива *друг образ*. 279
- Нежност.** Като мислиш за качествата на Бога, те се преплитат в тебе.
За да станеш нежен и милосърд, мисли колко снизходителен и благ е Бог! 280
- Прощението.** Прощавай винаги заради Бога!
Прощаването не произтича от човека. То иде от Бога! Можеш да се бориш

в себе си дали да простиш, но ти трябва да победиш в тая борба. Първата стъпка, с която ученикът влиза в духовния живот, е прощаването. Прощавай заради Бога.

281

Същественото в живота.

Служение и учение!

Ученикът трябва да се освободи от посторонните неща, които само отвличат ума му, без да го ползват. Той е зает само със *същественото в живота*.

Защото *дълъг път на учение и работа* го чака.

282

Приложение.

Туй, което ученикът знае, трябва да го приложи в живота си! Знаеш само това, което си приложил и опитал. И само това знание ще върви винаги след тебе.

283

Вътрешен стимул.

Ученикът трябва да има вътрешен стимул, за да *работи Божествено*. Той живее повече *вътрешно*.

Той участва във външния градеж, но неговият подтик иде отвътре.

284

Отговорност.

Ученикът не може да се оправдае с нищо, ако не направи това, което знае. Законът гласи:

Без Любовта ти ще съгрешиш. С Любовта ще изправиш погрешката си.

285

Писаните закони.

Законите и правилата на ученика са писани вътре в него. Отвън той няма никакви писани закони.

286

Страданията

Ученикът трябва да се кали в страданията, за да придобие характер, който да устои на смъртта.

Мислено преживей страданията на Христа; тогава ще се калиш в тях. При *страданията* ученикът дълбоко в себе си живее в *радостта*. — Защото обича и знае, че има Един, Който го обича.

Никой не може да понесе страданията, ако няма *Любов!*

287

Характер.

Да бъдеш невинен и да свършиш живота си като виновен пред другите, без да се оправдаеш, то е *характер*. Ученикът не трябва да се оправдава, а да остави Учителят му да го оправдае, ако намери за *добре*.

288

Страданието на ученика.

Най-строгийт съдия е *вътре* в самия човек. Най-голямото страдание, което съществува за един ученик, е когато той съзнава, че не е направил това, което Бог му е *казал*.

289

Страдания.

Само когато *издържиш* страданията правилно, те ще те издигнат на една висота, за да можеш да вървиш по-нататък във Вечния Път.

290

Божественият огън.

Ученикът не може да направи една крачка в *Божествената Школа*, докато в него има користолюбие. Всички души ще минат през *Божествения Огън*, за да се изчистят от всяко користолюбие! Тогава те ще просветнат!

291

На Бога.

С молитва и вяра ученикът трябва да предостави целия си *живот на Бога!* Това не изключва неговата активност и инициатива в живота.

292

- Любовта на Бога.** Всичко съществува чрез Любовта на Бога! **293**
- Мълчание и говорене.** Има три вида *мълчание* и три вида *говорене*:
 Гладният, като се наяде — мълчи.
 Ученикът, като не си знае урока — мълчи.
 Учителят, който много знае — мълчи.
 Когато човек е много гладен — много говори.
 Ученикът, който много знае — много говори.
 Учителят, който малко знае — много говори.
 Ученикът трябва да знае кога да говори и кога да мълчи най-уместно. **294**
- Готовност.** Ученикът трябва да прекара през ума си най-лошите положения, за да види може ли да ги издържа. Те може да не дойдат, но той трябва да е готов на всичко.
 За него не трябва да има изненади. **295**
- Любов.** Любовта ти ще мине през *много изпити*, за да се опита.
 Любовта на ученика трябва да бъде толкова голяма, че да издържи всичките положения, които ще му дойдат. Само Любовта може да издържа и най-противоречивите положения в живота. **296**
- Мир.** Мирът иде от Бога!
 Най-великото нещо в душата на ученика това е неговият мир.
 Мирът е от Бога благословен!
 «Моят Мир да бъде с вас». **297**
- Чистота и светлина.** Чистотата трябва да излиза от ученика като *Светлина*. **298**

- Посвещение.** Посвещението почва от *страданията*.
Ученикът не трябва да ги отбягва,
но да ги издържа. 299
- Вода и огън.** Ученикът трябва да мине през *огън*
и вода! През вода, за да се *очисти*, а
през огън — за да *светне!* 300
- Умът.** *Бъди умен!*
И при всяка своя постъпка прецени
условията и последствията. 301
- Пред изпит.** Бъди спокоен и тих.
Всичко ще мине добре! 302
- Три състояния.** Има три състояния в живота на човека:
Едно физическо — там всичко се
безпокои.
Друго духовно — там има стремеж към
един идеал.
И трето *Божествено* — там има
абсолютен Мир!
Ученикът трябва да е преминал първо-
то състояние. 303
- Ученик.** Най-хубавото нещо е човек да бъде
ученик! 304
- Помощ.** Учителят може да помогне на ученика
си само като забележи у него непреодо-
лимо *желание към Духовното.* 305
- Вяра.** Ще упражняваш вярата.
Без вяра умът се колебае. Мощна вяра
ще туриш в себе си!
Корените на вярата се намират в ми-
налата вековна опитност на човека. 306

- Мото.** С Господа, Който живее в мене, всичко мога.
Помощта не иде отвън; тя иде отвътре. 307
- Бурята.** Когато небето се заоблачи и загърми, малките цветенца се радват — влага им трябва. А хората ги е страх, защото нямат вярата на цветята. Ученикът не трябва да се плаши *от бурята*, защото и тя е необходима, но да гледа да я използва добре. 308
- Светлина.** Скръбта иде вечер, а радостта — сутрин. Когато ученикът скърби, у него е вечер; когато се радва — сутрин. Влиянията на тъмнината носят скръб, а тия на Светлината — *радост*. Когато у него е вечер, да мисли за Бога, защото у Бога е винаги ден. 309
- Божественото.** Най-първо ученикът трябва да търси и намери Божественото у себе си. Тогава той става способен да разбира и познава Божественото у всички. 310
- Себе си.** Обществения живот ученикът може да проучи в себе си. Познаваш ли себе си, познаваш и обществото. 311
- Кръщението.** Кръщението е *акт на Духа*. То е нещо вътрешно. 312
- С Бога.** В Любовта няма страх. Ученикът не трябва да го е страх от хората, защото той живее *с Бога*. 313

- Църквата.** Църквата на ученика трябва да бъде *вътре*.
«Храм Божи сте, и Дух Божи живее във вас». 314
- Сила и светлина.** Ученикът, като mine през *алхимичната лаборатория* на Природата, ще стане силен; а като mine през пещта ѝ — ще светне, *Светлина* ще стане. 315
- Душата.** Ученикът схваща себе си като нещо отделно от тялото, за да не се съблазни от формите. 316
- Учение.** Ученикът се учи по два начина: или го учат, или той сам се учи. Или той си създава условия, за да го учат, или другите създават условия, за да се учи той сам.
Процесът на учението е труден, но приятен. 317
- Началото.** По-добре е ученикът да започне с мъчнотии, отколкото с блага. Тъй още от началото ще укрепне. 318
- Придобивка.** Във всеки живот ученикът трябва да има придобивка. Той трябва да слуша Духа си. Няма нищо по-хубаво от опитността, която разумният Дух може да даде на човека. 319
- Основа.** Ученикът трябва да гледа да придобие здрава основа в душата си, за да разбира живота правилно.
Ученикът трябва да има самоувереност в живота, за да има основа, на която да гради.

- Самоувереност има само онзи, когото
вълната на Любовта е докоснала. **320**
- За Бога.** Първото и Велико нещо за ученика е
да знае, че Бог е вечна хармония.
Когато я почувствуваш у себе си,
Бог те е посетил.
Това са *епохални мигове* в твоя живот! **321**
- Стремеж.** Да се стреми към Бога и Истината,
това е Великата задача на ученика. **322**
- Душата
и умът.** Душата ти да бъде лазурна, а умът —
светъл. **323**
- Коригиране.** Когато ученикът иска да направи ня-
кому нещо, той сам трябва да се поста-
ви в същото положение. — И ако на-
мери, че е добре, тогава да го направи.
Така той се коригира. **324**
- Цялото Небе.** Ако ученикът се води напълно по Бо-
жествените принципи в живота си, *ця-*
лото Небе ще му съдействува.
Когато човек работи за Бога, за дру-
гите — Небето е *с него!* **325**
- Мото.** За оня, който върви *по Божия Закон,*
всичко съдействува за добро. **326**
- Молитва.** Само *молитвата* ще ти покаже *разум-*
ния начин да изплатиш кармата си по-
лесно.
При молитвата трябва да преживееш
едно Божествено състояние.
Молитвата е едновременно начин, по
който ученикът чрез нея научава каква
е Волята Божия. **327**

- Природата.** Ученикът трябва да има *съзнание* да не нарушава законите, които действуват в природата. Те са израз на една Висша Разумност! 328
- Съзнание.** У ученика трябва да има съзнание да изпълнява винаги Божественото! Той трябва да дава винаги ход на Божественото в себе си. 329
- Енергиите.** Ученикът трябва винаги да препраща енергиите си *нагоре* във възвишената *мисъл и работа*. Тогава те развиват неговите висши центрове. Когато енергиите остават долу, те се застояват, стават разрушителни и предизвикват експлозии. 330
- Мислите.** Повдигай мислите си винаги *нагоре към божественото*. По този начин се организира духовното тяло. 331
- Божественото.** В живота на ученика трябва да се прояви Божественото. В него е пълнотата на живота. 332
- Истини за работата.** Най-голямото благо, което човек има от Бога, е *животът*. А най-голямата благодарност на човека заради живота е *работата*. *Деликатността* е плод на зачитане работата на другия. Който почита — мисли. Колкото човек е по-внимателен към работата на другия, толкова и невидимият свят е внимателен към неговата работа. Работи само онзи, който работи от Любов.

Който работи — обича.
И който почита работата на другия,
сам работи.
Който разбира — живее.
Смехът понякога показва, че не раз-
бираш. Той е временно развлечение.
Който разбира, мисли!
Който разбира, работи.
«Отец ми работи, и Аз работя».

333

Отплата.

Когато се постигне у ученика *стре-
меж към Бога*, Учителят вече не
съжالياва за нищо, което е *сторил и
дал* на ученика.

334

Близост.

Има физическа, умствена, духовна и
Божествена близост. Истинската бли-
зост на душите се гради върху боже-
ствените връзки. Те са единствените
трайни, неизменни и *вечно усилващи се*.

335

«Засади» .

Ученикът трябва да бъде много про-
зорлив и внимателен. Има нисши ду-
хове, които устройват «случайни заса-
ди», и ученикът може да си напако-
сти. Например минаваш покрай някой
мост, виждаш ограда, хванеш се о нея,
обаче тя е гнила, падне и ти паднеш
с нея заедно.

336

Към Духовното.

Ученикът трябва винаги да одухотво-
рява материалното. Спре ли се на
него, ще срещне големи противоречия
в живота.
От физическото към духовното!

337

Бог.

Бога най-лесно ще намерим *в себе
си*. Когато ученикът Го намери в себе
си, ще стане способен да Го намери и
навсякъде около себе си.

338

- Материалното.** На земята всичко е преходно. Ученикът не трябва да желае нищо земно. Той ще си служи с буквара и плочата, докато завърши I отделение; и после ще мине напред, а тях ще остави за другите.
Няма защо да носи в себе си буквара и плочата в *университета*. 339
- Свещени думи.** — Познаваш ли ме?
Не бой се! 340
- Бог.** Докато намираме Бога *в себе си*, нашият живот е пълен, има *смисъл и радост*.
Извън Бога има само нещастия и страдания. 341
- Бог.** Само в Бога е нашият живот! 342
- Развитие.** Гледай развитието ти да върви *естествено*. Мисълта трябва да расте, но не да презрее.
Мислите трябва да се *развиват и да растат*, без да се изменят. 343
- Действие.** Не всякога Учителят може да *говори*. Понякога трябва веднага да *действа*: когато ученикът разглежда и изучава една бомба, която след две минути ще експлодира, Учителят няма време да му обяснява, че това е нещо опасно, а веднага ще я вземе от ръцете на ученика и ще я хвърли някъде надалеч в пространството! Ученикът ще разбере това едва след като чуе бомбата. И *ще благодари на учителя си*, задето не му е говорил нищо тогава. 344

**Мистична
самота.**

Има в човека една *мистична самота*,
в която той се слива с *Бога*. Това е за
оня, *който разбира!*
Има една свещена област в душата,
която е *неприкосновена!* Нея никои не
може да прекрачи.
Тя е *свещено място*, предназначена само
за *Бога*.

345

Сам.

Учениците могат да живеят сами в своя
вътрешен живот само ако живеят в
чистота.

346

Пчелата.

Пчелата ще извади мед от цвета; чо-
рек ще откъсне цветето, ще го поми-
рише и ще го хвърли. А говедото ще го
стъпче.
Ученикът трябва да има *метода на
пчелата*.

347

Светлината.

Ученикът трябва да обича Светлината!
Учителят ще му предаде *най-Велико-
то чрез Светлината!*

348

Чистене.

Всяка вечер ученикът трябва да се
чисти — *психично чистене*, — като
обърне ума си *към Великата Любов*
и прекара през нея всичко, което е
вършил през деня.

349

Светлина.

Ученикът трябва да се стреми да до-
стигне до она *светлина*, при която
може да разпознава *истинската Любов*.
Любовта се показва в най-голямата
нищета.

350

Добрини.

Бог така прави своите добрини, че те
изглеждат сякаш естествено дошли! Но

- ученикът трябва да знае, че това е *дело на Бога*, на тази *Разумна Сила* във вселената, която помага, а сама винаги *остава* скрита; и *непрестанно* да *благодари* в душата си Нему.
Тъй постъпва и Учителят. 351
- Мото.** Да бъде Благословен Господ на Любовта в нашите души! 352
- Въпрос.** Кое е по-хубаво? Подареното или заслуженото?
Богатството, което е подарено или което е спечелено? 353
- Чистота—Нюкс.** Ученикът трябва да бъде *тъй чист*, че да *мирише* на шокс — *миризмата* на ангелите. И *тъй благоухание* да се не изменя, а през *цялата вечност* да се *усилва* като едно цвете в Божията градина. 354
- Страдание.** Спрямо страданието не трябва да си пасивен. Като дойде, *приеми* го тихо и *спокойно*. Така *положението* ти ще се *уясни* и ти ще *извлечеш* полза от него. Същевременно *активно* ще работиш, за да се *справиш* с него. Додето то *трае*, ти не *изгубваш* *равновесието* и *мира* си. Ти имаш *разумно отношение* към него, *разбираш* *вътрешния* му *смисъл* и *значение*. Така ти ще *превърнеш* *страданието* си в *хармония*. 355
- Любов.** Когато ученикът *люби* Бога, *страданията* се *издържат* леко. 356

Стабилност.

На земята всичко се мени, всичко е преходно. Ученикът трябва да се държи за нещо *постоянно*.

Той е силен, когато има една *основна идея*, която е неизменна в него при всичките условия на живота.

357

Практическо приложение.

Единственото нещо, което ученикът трябва да знае, то е Божествената цел на своя живот. Трябва да знае кои средства да подбере и как да ги използва.

Когато душата е излязла *от Бога*, Той е писал нещо в нея, и когато тя го прочете, ще научи целта на своя живот.

358

Любовта.

Ученикът трябва да *различава Любовта*. Тя може да бъде физическа, механическа, духовна, а може да бъде и *Божествена*. През тези три положения всички енергии се трансформират.

Ученикът трябва да живее в духовната и Божествена Любов.

Физическата се мени и променя; духовната се променя, без да се изменя, а *Божествената* не се променя, нито изменя, а *само расте!*

359

Любов.

Ученикът, който люби, никога не трябва да бъде разсеян. В Любовта никога вниманието не трябва да се отвлича. *Умът в Любовта е необходим.*

360

Любов.

Любовта е нещо *Божествено!* Ученикът трябва да прояви Любовта *свободно*.

Има две крайности в Любовта: срам и безсрамие. И едното, и другото произтичат от неправилното разбиране на

Любовта. Но от двете срамът е за предпочитане.

361

Любовта.

В Любовта трябва да изчезне всяка форма, а да остане само смисълът на нещата.

Ако ученикът търси форма в Любовта, той ще падне. В Любовта трябва да изчезне *всяка форма!*

362

По Божественому.

Ученикът трябва да моли *подкрепа от Божествения свят* и да разрешава всичко по *Божественому*. В Божествения свят нещата се разрешават напълно; в духовния — наполовина; а във физическия — никак. За да може ученикът да разреши нещо по Божественому, той трябва да бъде *абсолютно чист*. Това значи да няма никакви кармични връзки — да бъде *напълно свободен*.

363

Посвящение.

За да се изпита Любовта на ученика, той ще бъде прекаран през ред изпитания, съблазни, съмнения, разочарования. Ако издържи всичките докрай и не се съблазни в Любовта — тогава иде *посвящението*.

364

Любовта.

Любовта е един *вътрешен свят*, който осмисля живота. Тя дава *подтик* дълбоко в душата на човека към Бога. Това е за оня, *който разбира!* Тогава човек може и сам да живее, т. е. с Любовта. А Бог е Любов и дето е Бог, там е *всичко!*

365

Две места.

Животът на ученика не може да бъде на две места: и в света, и в училище-

- то. За изпит ученикът може да отиде в света, но той е винаги в училището. Той работи в света; не къса връзките си с него, но той *навсякъде е ученик.* 366
- Среща с Учителя.** Когато ученикът иска да се *срещне с учителя си*, трябва да се *приготи за това*: не трябва да има никакви връзки с преходното; това е процес в съзнанието. Той е в *силно молитвено състояние*. Моли се Бог да му съдейства да *възприеме и разбере* правилно мислите на Учителя, за да ги използва и приложи добре. 367
- Синият цвят.** Ученикът трябва да употребява синия цвят, за да бъдат вибрациите му *по-духовни, по-бързи и по-нежни*. Той трябва да има *по-нежни вибрации*. 368
- Великата Любов.** Ученикът трябва да преживее стиха: Бог е Любов, за да може отчасти да приеме и почувствува Любовта. Тогава ще бъде готов да *издържа всички* страдания. 369
- Пред Бога.** Ученикът трябва да върши *всичко* като пред Бога. В това седи *неговата* Любов. 370
- Заради Бога.** Всичко, което ученикът върши, го върши заради *Бога*. 371
- Новото учение.** *Новото учение* е само за човека с *пробудено* съзнание. То не е за човек, който живее със старите идеи. 372

- Учителят.** Учителят не служи на преходното.
Той служи на *Любовта!*
Защото служи на Бога. 373
- Познание на Бога.** Ученикът *ще познае Бога* само като живее в закона на *Любовта.* 374
- Бог.** За да познаем Бога, трябва да *Го любим!* 375
- Убеждение.** Ученикът трябва да прави всичко по *убеждение.* За него убеждение е: *Любов към Бога!*
За него убеждение е, че *Бог царува в света.*
За него убеждение е, че *Любовта крепи света.* 376
- Краската на Любовта.** Краската на *Любовта* е розова.
Краската на висшата *Любов* е светлосиня.
Краската на *Божествената Любов* е *Бялата Светлина!* 377
- Екскурзия.** *Земният живот* на ученика трябва да представлява една хубава *екскурзия.*
Той ще мине през много места, ще разгледа всичко, което срещне на пътя си, и ще си отмине. 378
- Програма.** Ученикът трябва да знае *определено* програмата на своя *живот* и да я изпълни правилно.
Това може да му разкрие само неговото *свръхсъзнание.* Всеки ден той се вслушва отвътре да чуе какво ще му каже *Бог* да направи. Това е програмата му за деня. 379

Даване.	Бъди една любеща душа!	380
Към учениците.	Мирът Божи да бъде във вас!	381
Чувствата.	Всички чувства на ученика трябва да бъдат във <i>възходяща степен</i> .	382
Сърцето.	Трябва да пазиш сърцето си чисто. «Само чистите по сърце ще видят Бога».	383
Молитва.	Ученикът трябва постоянно да бъде във връзка с <i>Бога на Любовта</i> . Да мисли за Този, който единствен е неизменяем и Благ всякога!	384
Новият Морал.	Ученикът трябва да действа съгласно <i>Новия морал: Да обича Бога</i> и да говори Истината.	385
Досетливост.	Най-благородното качество на ученика е да бъде досетлив и много внимателен към другите. Бъди досетлив към другите тъй, както Бог е досетлив към тебе. Бъди досетлив както <i>разумната природа</i> , която се вслушва в зова на най-малките буболечици и цветенца за дъжд и ги снабдява с влага. Бъди досетлив какво <i>Божият Дух</i> иска ти да направиш. <i>Това е досетливост</i> да знаеш да угодиш на Бога в себе си и в другите.	386
Досетливост.	<i>Любовта</i> носи досетливост! <i>Любовта</i> влиза в положението на всички!	387

- Прозорливост.** Ученикът трябва да бъде много прозорлив: да умее да хармонизира противоположните неща и да се поляризира веднага. **388**
- Прозорливост.** Душата на ученика трябва да бъде *прозорлива*. Това говори за будно съзнание. **389**
- Противоречия.** Щом ти дойдат противоречия, кажи: «Бог е Любов!» Иди при Бога! **390**
- Геройство.** Ученикът трябва да бъде по-силен от нещастията си и трябва да знае, че то иде и си отива. Той трябва да издържа. Това е геройство! Смел бъди и напред върви! Качества на ученика са: безстрашие и решителност. Без тях той не може да издържи. **391**
- Себе си.** Когато ученикът разбере *себе си*, той разбира всички! **392**
- Урок.** Когато Учителят предаде известен урок на ученика, последният трябва да се моли на Бога, за да разбере правилно урока, който му е предаден. **393**
- Ръката на Провидението.** Ученикът вижда във всичко, което става около него, любещата ръка на Бога! **394**
- Духовен живот.** Ученикът трябва да прекара живота си тъй, както Господ го е *определил*. Затуй му трябва знание и духовен живот. **395**

- Познаване на Великото.** Ще развиваш сърцето си, за да дава материал за ума.
«Волът познава господаря си».
А сега е *дошло време човек да познава Бога.* 396
- Разбиране.** Без страдание може, когато има *разбиране.* А *разбиране* може да има всякога, когато има *Любов.* 397
- Към ученика.** Моят мир да бъде с теб. 398
- Послушание и искане.** За ученика послушанието е по-добро от искането. Защото в послушанието се извършва волята на Учителя, а в искането се извършва волята на ученика. 399
- Отплата.** Учителят застава в своята мощ в душата на ученика, когато последният е чул *най-свещените* думи от Учителя за Бога.
Как ученикът може да се отплати за всичко това, което Учителят е говорил и сторил за душата му?
— *Само като служи на Бога* с всичкото си същество!
Само тогаз и само така ще му се отплати. 400
- Сърцето.** Сърцето на ученика трябва винаги да трепти от *Свещения огън на Любовта,* но никога да не изгаря. 401
- Строг.** Ученикът не трябва да се смущава *от лицето на Учителя си.*
Когато Учителят прониква пространството, тогава се вижда *строг.*

	Ученикът трябва да <i>схваща и разбира</i> това.	402
Езикът.	Езикът на ученика не трябва кости да троши, а рани да <i>цери</i> .	403
Красота.	Красотата на ученика трябва да седи в това — той да говори Истината! Красотата е облекло на Истината.	404
Престореност.	У ученика не трябва да има никаква престореност. По това той се отличава. Защото всичко в неговия живот е естествено.	405
Растеж.	Ученикът трябва да расте! И като го бият, трябва да расте; и като го милват, трябва да расте. Ученикът трябва да расте!	406
Воля, сърце и ум.	Задачата на ученика е тройка: Да развие и уякчи <i>волята си</i> ; да облагороди и изчисти <i>сърцето си</i> ; да просвети и укрепи <i>ума си</i> .	407
Любов и чистота.	Ученикът, като люби, придобива чистота. Любовта е сила, която се развива само при чистота.	408
За ученика.	Ученикът, който много е приел и не го използва, ще бъде много бит.	409
Любов, Мъдрост, Истина.	Любов, Мъдрост и Истина — това трябва да бъде винаги в душата на ученика, който обича Учителя. Туй е висшето, което свързва ученика и Учителя.	410

Науката
за Любовта.

Велика е науката за Любовта!
Любовта трябва да се изучава, както се изучава природата. Природата не може да се изучи само с едно цвете. Любовта има безброй форми и всички те съставляват едно цяло.

411

Бъдеще.

Животът на ученика трябва да се простира в бъдещето. Светът живее в настоящето. Бъдещето всякога подразбира повдигане на съзнанието; миналото е слизване на съзнанието отгоре надолу; а настоящето е преходно. Великото бъдеще трябва да прониква в настоящето на ученика.

412

Добрите
ученици.

Най-добрите ученици са тия, които вървят естествено; нито се забавят, нито прескачат; нито се спират, нито тичат. *Всичко у тях върви естествено.* В живота им е отразен *космическият ритъм.*

413

Есенцията.

Ученикът не трябва да пожелава нещата *преждевременно*. Не трябва да пожелае да помирише силната есенция. Той не може да я издържи. Есенцията може да е толкова силна, че да произведе притъпяване на чувствата му. Учителят знае от какво има нужда ученикът. Последният знае, че всяко нещо ще дойде на времето си.

414

Благодарност.

Ученикът трябва да бъде благодарен на това, което Учителят му дава, и да върви напред. Учителят никога няма да остави ученика да се спре. Ученикът чувствава

подкрепата, която иде *от Учителя, от цялото Небе*. Това го изпълва всеки момент с *благодарност и благоговение*.

415

Естественост

Ученикът трябва най-първо да развие *хармонична естественост* в своя характер.

416

Учение.

Най-важното за този, който е гладен, кое е?

Най-важното за ученика е да има *непреодолимо желание да се учи*. Учението е преди всичко за ученика!

Всичко друго е второстепенно заради него. Ученикът почва от семето, а светът търси градина с плодове. Там е *разликата*. А такива градини никъде ги няма.

Ученикът учи, за да изпълни Волята Божия!

417

Поляризиранс.

Ученикът трябва да умее да се *поляризира*, а не да се демагнитизира. Той винаги обръща внимание само на положителното в живота и с него работи.

418

Основни черти.

Ученикът може да се промени, но у него не трябва да се изменят основните черти — *вложени от Бога в него*. А вложеното от Бога в него — *това* е той.

419

Особеност в развитието.

Ученикът не трябва да гледа другите! Всеки един си има *свой ход* на развитие. Ако си река, трябва да течеш. Ако си дърво, трябва да растеш. Ако си плод, трябва да зрееш.

Всяко нещо има нужда от развитие!

420

- Възходяща
Любов.** Когато ученикът е болен, той трябва да развива Любовта си. Когато Любовта му стане възходяща, той ще бъде вече *здрав*. 421
- Доброто.** *Същината* на човека е *Доброто*. Ученикът трябва да разработва Доброто в себе си. За това е пратен на земята. 422
- Воля
за Доброто.** За Доброто трябва воля!
За да вървиш нагоре, изисква се воля. А само при доброто се отива нагоре. За злото няма нужда от воля; ти само стъпи в течението и то ще те повлече надолу.
Воля трябва за Доброто! 423
- Еволюция.** За ученика еволюция значи — да се повдигне нагоре при условията, дето душата му може да расте и се развива правилно.
Това е непреривен процес на *пробуждане и освобождение*.
Ученик е онзи, който съзнателно работи в това направление. Той участва в колективния ход на *еволюцията*. 424
- Обективен
и субективен ум.** Обективният ум на ученика трябва да бъде развит тъй, че да може *правилно* да констатира нещата отвън. Нищо повече.
Субективният ум на ученика трябва да бъде развит тъй, че да може *правилно* да преживява нещата вътрешно. Обективният ум е на фактите, а субективният — на законите. Но и двата не са още *умът на принципите*. 425

- Пасивност.** Само по отношение на Бога умът на ученика трябва да бъде пасивен — да възприема.
Смирението поставя душата във възприемателно състояние. 426
- Синьо и бяло.** Ученикът трябва да внася в себе си Синята и Бялата Светлина. Те ще помогнат за неговото духовно повдигане. Ученикът трябва да използва животворното действие на разните видове лъчи за своето повдигане. 427
- Два обекта.** Да се концентрира — това е нещо естествено за ученика. Когато в съзнанието му влезнат два или няколко обекта от материалния и духовния свят и се преплетат — той се разсейва. Това той не трябва да допуска. Ученикът трябва да се концентрира само в тая посока, в която седи духовното напредване на всички души и на своята — над всички лични амбиции! 428
- Голямата паница.** Има ученици, които работят с малки мотики, а после искат голямата паница. Затова Учителят понякога ще заведе ученика при мотиките, сам да си избере една мотика, и според мотиката и паницата. 429
- Да и Не.** Ученикът трябва да бъде силен, че да може да каже *Да* и *Не* по принцип. Когато нещо по принцип не бива да се приложи, да каже: *Не!* А когато трябва да се приложи, да каже: *Да!* 430
- Любов и смисъл.** Ученикът трябва да знае, че живот без Любов не е възможен.
В Любовта всички неща се осмислят. 431

- Любов и ум.** Само Любовта е, която може да смекчи нещата, а умът — да им даде цена. Мекотата е външният израз на Любовта. 432
- Изкуствени желания.** Ученикът трябва да се пази от изкуствени желания; те съсипват. Естествените желания на душата — те са здравословни за ученика и служат за неговото повдигане. Естествено желание е само това, което е *съгласно с Волята Божия* — което иде от Бога! Естествено желание е това, което води към изобилен живот. 433
- Съмнение.** Когато ученикът се съмнява, той се демагнитизира и тогава изгубва тази естествена *привлекателност*, която е имал. 434
- Интуиция и ум.** Ученикът трябва да бъде последователен на природата си. Някои ученици, когато действуват по интуицията си, вървят добре, а други, когато мислят, вървят добре. 435
- Планът на Битието.** Ученикът не трябва да мисли как ще израсне. Той само трябва да *учи*. Този въпрос не влиза в неговия план, а в *Божественния План* на Битието. 436
- Победа.** Когато ученикът побеждава, той се радва, а с това радва и Учителя си. Ученикът побеждава, когато призове *на помощ* силите на небето! 437
- Чистотата на ученика.** *Чистотата на ученика* с нищо не трябва да се опетни. Когато той е чист

- и пази своята чистота, радва и Учителя. 438
- Доброто.** Ученикът, който *знае и прилага* знанието в живота си, е *добър*.
Външно изявление на Любовта — това е Доброто. 439
- Жертва и Мъдрост.** Ученикът, който жертвува, е добър.
Ученикът, който е мъдър, е добър! 440
- Истината.** Ученикът, който обича Истината, е добър.
Тъй го нарича Учителят. 441
- Доброто.** Ученикът трябва да знае, че Учителят винаги желае *най-доброто* на ученика си. Учителят желае ученикът да издържи изпитанията и да превъзмогва изкушенията. 442
- Младост.** Който живее в Любовта, той е *всякога млад*.
За ученика няма старост — той живее в Любовта; затова е *ученик*.
Светът не разбира Любовта.
Който живее в Любовта, той е всякога млад! 443
- Издържане.** Когато ученикът е бил при Учителя си, после ще получи изпитания, за да се изпита Любовта му.
Ако ученикът люби, той ги издържа.
Любовта *издържа* всичко! 444
- Любовта и Мирът.** Ученикът ще познае дали има Любов, ако има мир.

Ако Любовта не може да даде Мир,
тя не е Любов.

445

**Истина
и Любов.**

Ученикът трябва всякога да действа
с Истина и Любов.

Любовта всякога оправя нещата. Тя
е най-възвишеното и благородното.

А Истината го освобождава. Тя е
силата, която движи човека по вечния
Път!

446

Истината.

Когато дойде ученикът да каже една
лъжа, нека си спомни *думите на
Учителя:*

Истината е наша, а лъжата — не!
И ако е ученик, той няма да излъже!

447

Изпит.

Ученикът трябва да знае, че никога
няма да мине *два пъти* през един и
същ изпит. Затова той трябва да гледа
да го издържи добре. Не го ли из-
държи, пропада в този изпит. Друг
изпит ще му се даде, но този няма да
се *повтори* вече.

448

Истината.

Казването на Истината е една опера-
ция без упокойка. Ученикът трябва
да е готов да издържи Истината! Тогав
той е силен.

Той знае, че в своята *вътрешна същи-
на* Истината е винаги *блага!*

449

Отговор.

Има въпроси, на които ученикът трябва
прямо да отговори. Ако ученикът от-
говаря на тези въпроси със заобикал-
ки, той не говори Истината.

Учителят *знае* Истината.

Изпитва се само ученикът.

450

- Сила и благородство.** *Силен е ученикът само когато не прави зло. И в това седи неговото благородство.* 451
- Знание и Любов.** *Ученикът трябва да се стреми към знанието с Любов. Знание, придобито без Любов, огрубява; а знание, придобито с Любов, облагородява. Това е истинско знание!* 452
- Мир.** *Ученикът трябва да бъде тих всякога. Не само привидно, но дълбоко в душата си да има мир. Човекът на Мира излъчва едно неземно сияние, което внася хармония в околните.* 453
- Мир.** *Мирът говори за присъствието на Духа!* 454
- Свещени чувства.** *Ученикът не трябва да търгува със своите свещени чувства. Безкористието е качество на Любовта. В нея всичко е ценно.* 455
- Грехът.** *Когато грехът дойде, ученикът изгубва всичко, и то моментално. Ученикът е силен не само когато добие богатства, но и когато умее да ги запази.* 456
- Любовта.** *Ученикът не трябва да се цапа, за да може да живее в Любовта. Един момент, изживян при извора на Любовта, струва повече от 100 царски корони.* 457

- Плодове.** Ученикът трябва да може да се храни и само *с плодове*. Те ще му предадат *светли мисли и чисти чувства*. И с това ще се развие и волята му. След 100 години ще се измени кухнята. Сега по-голямата част от живота си жените прекарват в кухнята. А мъжете работят само за храната. 458
- Ментално поле.** Когато ученикът е в размишление и съсредоточение, той не трябва да се отвлича от нищо, да е в хармония със своите мисли и да се намира в умственото поле. 459
- Учителят.** Невъзможно е *посвещение без Учител!* Необходим е Учител за ученика. Той е, който ще му даде едно право направление в живота тук на земята и горе в невидимия мир. Само този може да ти разкрие *Пътя*, който е минал по него и го познава във всичките му подробности. 460
- Страданието.** Страданието на земята е *най-великото* нещо за ученика. Защото чрез него той научава най-добрите уроци. В страданието ученикът се *повдига*. В страданието се пробужда съзнанието. 461
- Обектите.** Обектът на ученика е *вътре* — Бог. И затуй няма спънки за постигането му; той е всякога доволен, защото всичко е вътре в него. Светът търси своя обект отвън; затова техният живот е пълен с недоволство. 462
- Страдания и Истина.** Щом ученикът разбере правилно страданията, той ще научи *Истината*. 463

- Излишното.** Ученикът не трябва да желае в живота си повече страдания и повече радости, отколкото трябва. Те са излишни. Страданията внасят повече *влага*, а радостите повече *Светлина и топлина*. 464
- Страданията.** Няма да питат ученика колко страдания е минал, но какво е научил от тях. 465
- Познаване.** Ученикът ще познае своя Учител, когато издигне съзнанието си в *Божествения* свят. 466
- Търпение.** Търпение, ученико, ти, който се учиш при мен!
Търпението е едно от *великите качества на Бога*.
Търпение, ученико, търпение! 467
- Чистота.** В душата си ученикът трябва да бъде всякога чист. В Новото учение ученикът преди всичко трябва да пази чистотата си и тая на другите. 468
- Мото:** «Благодаря Ти, Господи на Любовта, Ти, който ме направи *аз да мога!*»
Когато ученикът има известни затруднения, да каже:
«Бог е в мен и Той *прави аз да мога*. За Божията Любов няма «не мога!»
Бог е Любов!» 469
- Две крайности.** Ученикът трябва да се пази от две крайности: сърцето като истине, на лед става; умът като се сгорещи, буря се образува.
Сърцето трябва да бъде *топло*, а умът *светъл*. 470

- Правило.** Ученикът свещено държи едно правило: Божественото не се коригира. То е *абсолютно!* При Божественото няма друго мнение!
Ученикът никога не *престъпва* това правило! 471
- Университет.** Когато ученикът е при Учителя си, той е в *университета*, а инак е в училището. 472
- Любовта.** Любовта на ученика трябва постоянно да се пречиства, *за да се слее* с Любовта на Учителя.
Малкият може да се издигне до Големия само чрез Любовта.
Само Любовта прави малките неща велики.
Само Любовта праща Великото при малкото!
Само Любовта прави малкото да служи на Великото. 473
- Нежност.** Ученикът трябва да бъде много *нежен*, да образува около себе си вълни от нежност, за да може *да разбере Великата Любов*. Тя е Божественото и *най-свещеното* нещо на земята.
Само Божията Любов е Любов! 474
- Излет.** Когато ученикът е на излет, хубаво е на най-голямата височина да си направи *молтва* и гимнастическите упражнения. 475
- Без страх.** Когато дойде злото, то внася страх. Ученикът трябва да си каже: *Без страх!*
С това той разбира: *Бог е по-силен.* 476

- От Любов.** Ученикът трябва да прави всичко от Любов!
Всяко нещо, което се прави без Любов, е престъпно.
Всичко с Любов! 477
- Девственост.** Ученикът трябва да бъде девствен.
Девствеността е качество на душата;
тя не е нещо външно. 478
- Хармония.** Ученикът трябва да е в хармония с *Абсолютното* и да се приближава към Него с абсолютна вяра и без страх.
Хармонията е условие за обмяна между него и Абсолютното. 479
- Радост.** Ученикът, който върви добре, е радостен.
Радостта на ученика иде *отвътре* като от един извор. Хората от света искат да вдигнат завесата, да видят откъде иде тази радост, но не могат. Те я търсят отвън, а там няма нищо.
Радостта на ученика *иде отвътре!* 480
- Растеж.** Да расте Любовта ти!
Всеки ден ученикът трябва да расте в Любовта си! 481
- Познание на Господа.** Това е познание на Бога:
Да приемеш и познаеш Любовта Му. 482
- Правилно отношение.** Когато обичаш някого, обичаш всичко, което Той обича.
Ученикът, който обича Учителя си, обича и всичките Негови нареждания! 483

- Важното.** Важно е за ученика да възприеме Божествената Любов. Тя да стане една *необходимост* за него в живота му, да живее в нея, да я има, да я диша, за да има смисъл животът му. 484
- Източната школа.** На ученика от източната школа са създавали изкуствени изпитания и той ги е издържал; а сега на ученика не се създават освен *естествени* изпитания и той на реда си трябва много добре да ги *издържи*.
Дойде някой и те нагруби; бъди герой, приближи се до него и кажи му с Любов: «Пак ела в моя дом!» 485
- С Бога.** Ученикът трябва да *съзнава* живо връзката си с Бога. Да не мисли много за последствията, а за *принципите*. 486
- Мълчание.** Когато Учителят говори, ученикът *трябва да мълчи*. Когато Учителят мълчи, ученикът се изпитва. Най-приятното изкуство, което ученикът може да приложи най-лесно, е да мълчи и да слуша. 487
- Доброто.** Ученикът трябва да се стреми към *Доброто!* Доброто е плод на Любовта; Любовта е плод на *Духа*; а Духът е *изявление* на Бога! 488
- Философия.** Философия се изисква от живота на ученика. Той трябва да умее да *примири* всичките противоречия. Големите работи са за хората, а малките — за ученика. 489

- Божественото училище.** В Божественото училище всички постъпки на ученика трябва да бъдат отмерени. Най-съкровените работи на душата *не се извяват* навън. 490
- Не веднага.** Учителят не дава веднага на ученика това, *което той иска*, а го оставя известно време да поживее с тази мисъл. Да има време и ученикът да изживее желанието си. Ако е *духовно*, то ще издържи; ако е материално, ще изчезне. 491
- Устойчивост.** Най-първо ученикът трябва да бъде изпитан в устойчивост и тогава да му се *поверят* известни уроци. 492
- Дисциплина и Свобода.** Ученикът трябва *сам да си налага дисциплина!* Другояче ще бъде насилие. Нищо в неговия живот не му се налага от насилие. Всичко ученикът върши *по вътрешна свобода!* 493
- Малкото.** Ученикът се изпитва *в малкото*; щом той е внимателен в малкото, ще получи многото. 494
- Силните преживявания.** Силните преживявания на ученика трябва да бъдат *вътрешни*; едва да проличат отвън. Тогава той се ползува. 495
- Дълбочина.** Ученикът трябва да мине през *големи страдания*, за да добие известна *дълбочина* в характера си.

Без нея той не може да устоява. Тя е необходима за характера му; тя носи *свежест*. Дълбочината — това е съдържанието на нещата, а големината означава формата. Чувствата могат да бъдат дълбоки, а могат да бъдат и *интензивни*.

Интензивност — това е четвърто измерение вече.

496

Добрият ученик.

Ученикът не трябва никога да критикува постъпките на Учителя си, ако иска да бъде добър ученик.

Защото Учителят е по-умен от ученика. Последният трябва винаги да се радва на нарежданията на Учителя си и да каже: *«Това е за добро. То е желанието на Учителя ми. Аз ще го изпълня с радост и любов!»*

497

Любов към Бога.

Да любиш Бога, това значи да разстелиш нишките на чистотата по пътя си. Щом ученикът възлюби Бога, ще започне правилният живот и винаги ще се чувствава над условията.

498

Благ.

Днес Природата е по-блага, отколкото строга; и едното, и другото привлича, но Благостта повече.

Благ е само Бог.

Милостта успокоява, а Любовта съживява.

499

Любовта на душата.

Възлюбленият на човешката душа — това е Великото в света — Бог!

Намирането на Възлюбления — това е твоето пробуждане!

Каква промяна става с тебе! — Ти си вече *Син на Виделината*.

Чувствуваш благоуханието на хиляди цветя около тебе.

Светлината почва да гали всичко оно-ва, което Бог е създал. Снеговете и ледовете почват да се топят. Ти си вече в страната, дето Слънцето грее и никога не престава да грее. Защото няма вече нощ! Обърсани са вече сълзите от очите ти.

Ти ставаш способен да чуваш неземната музика, която пълни всичко. И като че излиза от всички скали, върхове, извори, треви, цветя, дървета и звезди! Те ти говорят и ти разбираш техния говор! Той е молитвената им песен към Великия!

Около тебе текат кристални води, които дават безсмъртие; около теб, дърветата, които цъфтят и зреят всеки месец и листата им са на изцеление на народите.

Заради Възлюбления си ти обичаш всички, защото във всички виждаш *отблясъка на Неговата Красота!* И тяхната любов към теб е Любовта на твоя Възлюблен!

Ти не обичаш вече, но *ти сам си Любов*, ти сам си *Чистота*, ти сам си *Невинност*, ти сам си *Светлина!*

Ти всичко правиш заради Възлюбления си!

Поглеждаш и виждаш, че всичко е хубаво!

И казваш:

«Разбрах, че *планът на Битието е план на Любовта!*

Всичко е *Любов!* Всичко е *Истина!*»
Това е *Любовта на душата!*

НА РАБОТА

Пробудената душа казва:

— Мина дългата нощ!

Дигнат е воалът от моите очи и аз разбирам вече:

Всичко е Красота! Всичко е Радост!

Всичко е Чистота! Всичко е Любов!

Аз обичам всички, понеже Красотата, Радостта, Чистотата и Любовта са в тях!

Ще отида при обезверените, за да им дам от Светлината, в която живея.

Ще отида при плачещите, за да им дам моята Радост.

Ще отида при отчаяните, за да ги утеша.

Ще отида при обременените, за да им дам от моята Любов!

Ще отида при всички, за да им дам моя мир!

И в това е моята Радост!

Защото всички те са в мен и аз в тях.

Аз отивам да служа.